

Aan
Directoraat-Generaal Water
t.a.v. de Directeur Generaal
mevrouw ir. A.G. Nijhof MBA
Postbus 20906
2500 EX Den Haag

Contactpersoon
Dr. ir. I. Tanczos
Datum
5 maart 2008
Ons kenmerk
ENW 2008-011
Onderwerp

Doorkiesnummer
06- 11526458
Bijlage(n)
'Verzekeren tegen grote overstromingen'
'Twee jaar na Katrina'
Uw kenmerk

Geachte mevrouw Nijhof,

Het is bekend dat er door de overheid wordt nagedacht over de mogelijkheid van het verplicht privaat verzekeren van schade door particulieren in het geval van een grote overstroming. Graag wil het Expertise Netwerk Waterveiligheid haar standpunt hierover aan u uiteenzetten in bijgevoegd artikel 'Verzekeren tegen grote overstromingen'. In deze brief worden de belangrijkste punten daaruit op een rij gezet.

Het ENW is om meerdere redenen van mening dat het niet zinvol is om particulieren woonachtig in binnendijks gelegen gebied zich verplicht te laten verzekeren tegen schade bij een grote overstroming:

1. **Macro-economisch gezien leidt het tot hogere kosten dan de huidige situatie waarbij de burgers praktisch gesproken via de overheid zijn verzekerd tegen grote rampen.** De toelaatbaar geachte kansen op een overstroming zijn door de Deltacommissie indertijd bepaald volgens de economische 'optimale veiligheidssystematiek'. Het optimale veiligheidsniveau is het niveau waarop het voor de overheid goedkoper wordt de schade bij overstroomden te betalen dan maatregelen te nemen om de kans op deze schade te verkleinen. De investering in nóg veiliger waterkeringen geeft dus kosten, die hoger zijn dan de te verwachten schade.
2. **Bij een private verzekering zal de premie een factor 2 tot 10 hoger liggen dan het verzekerde risico.** Om de premie voor de betalende burger te beperken, moet de

overstromingskans dan met een zelfde factor verkleind worden. Er zal dus extra moeten worden geïnvesteerd in de versterking van de dijken. De extra premie en investeringen maken dat macro-economisch gezien de kosten hoger zullen uitvallen dan wanneer er volgens de optimale veiligheidssystematiek wordt gehandeld. Dit volgt uit het model van de Deltacommissie

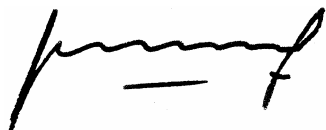
3. **Het idee dat een individu zich minder snel gaat vestigen in een gebied met een grotere overstromingskans als hij zich moet verzekeren hiervoor klopt niet.** Ingeval van een verplicht karakter van een dergelijke verzekering maakt het immers geen verschil waar je je vestigt. Bovendien is er in Nederland zeker in de Randstad geen sprake van een vrije keuze van woonlocatie als het gaat om meer of minder overstromingsrisico. Een individu heeft dus geen invloed op de overstromingskans van zijn of haar woonlocatie en er is geen sprake van het bewust aangaan van een risico waarvoor men zich al dan niet extra kan verzekeren. Dit is overigens anders als het gaat om vestiging in buitendijkse gebieden.
4. **De te vergoeden schade door een verzekering in geval een grote overstroming zal enorm zijn en het is de vraag of de private verzekeraar daarvoor voldoende vermogen heeft op het moment van uitkering en in hoeverre zij uiteindelijk toch de overheid aansprakelijk stelt voor de geleden schade.** In het eerste geval zal de verzekeraar failliet gaan en draagt de burger c.q. de overheid de schade die de uitkering te boven gaat. De particuliere materiële schade zal echter slechts een klein deel vormen van de totale schade bij een dergelijke ramp. De schade aan collectieve eigendommen zoals infrastructuur, die aanzienlijk is vergeleken met de privaat geleden schade komt in elk geval ten laste van de overheid c.q. de burger. Uiteraard gaat het bij bovenstaande argumentatie steeds om materiële schade. Het verlies van mensenlevens valt natuurlijk niet te vergoeden.

Het ENW is wel van mening dat het eenvoudiger moet worden gemaakt om eigendommen in buitendijkse gebieden te kunnen verzekeren. Hierbij is het dan wel nodig dat het voor iedereen duidelijk moet zijn dat een locatie buitendijks is gelegen. Men kan dan bewust een bepaald risico aangaan door te gaan wonen in een dergelijk gebied en er al dan niet voor kiezen om zich hiervoor te verzekeren.

Ter illustratie van boven genoemde bezwaren is het boekje 'Twee jaar na Katrina' bijgevoegd. In hoofdstuk 5 wordt daarin ingegaan op de ervaringen met verzekeren tegen overstromingsschade bij de ramp in New Orleans in 2005.

Ik vertrouw erop u met hiermee van dienst geweest te zijn.

Hoogachtend,

Ir. G. Verwolf
Voorzitter Expertise Netwerk Waterveiligheid